

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ – ב"קו" – שיהות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ

י"ל ערב שבת פרשת בלק
ט"ו תמוז
ה'תשע"ה
הי' תהא שנת המשיח עלינו!

עד מתי?!

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ן, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעורי' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר הקורבנות – ד'

מחזור ל"ד (גימטריא "גא"ל ישראל") || שנה ל"א – ר"ת "לכתחילה אריבער"

השלמה לסיום על הלכות מחוסרי כפרה והתחלת הלכות תמורה
ביום ד' פרשת חוקת ז' תמוז ה'תשע"ה || הי' תהי' שנת המשיח עלינו

בסיום פרשת פרה (אחרי שגומר רש"י לפרש את פשט הפסוקים וההלכות) מבאר את כל פרטי הפרשה ע"פ הדרוש מיסודו של רבי משה הדרשון ומפרש שענין הפרה אדומה באה כתיקון ותשובה על **מעשה העגל**, ותבוא האמא – הפרה ותקנה את לכלוך הבן – העגל.

וכל הפרטים הרבים במעשה הפרה דומים לפרטים שבמעשה העגל והתיקון והתשובה שאחרי זה בריבוי והמון פרטים עד הפרט האחרון שאומר רש"י, וז"ל: "וכשם שנטהרו באפרו, שנאמר³ "ויזר על פני המים וגו'" כך לקחו לטמא מעפר שריפת החטאות ונתן עליו מים חיים".

ויש כאן הדגשה וקשר מיוחד לענין הכפרה שהרי ההלכות הם מחוסרי כפרה כי ברש"י זה (בשם ר' משה הדרשן) מוזכר פעמים רבות ענין הכפרה; מיד בהתחלה: "**פרה אדומה**, משל לבן שפחה שטיף פלטיץ של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנה הצואה כך תבוא הפרה ותכפר על העגל".

ואח"כ אומר בדיבור המתחיל "**תמימה**, על שם ישראל שהיו תמימים, ונעשו בעלי מומים, תבוא זו ותכפר עליהם ויחזרו לתמותם" ולקמן בד"ה **עץ ארז ואזוב ושני תולעת**: "סימן שהגבוה שנתגאה וחטא, ישפיל את עצמו כאזוב ותולעת להתכפר לו".

רואים מכך שיש הדגשה מיוחדת בענין פרה אדומה על ענין הכפרה והלכות אלו נקראים מחוסרי כפרה.

וברש"י זה מודגש גם ענין ה-מחוסרי כפרה ששלימות הכפרה תבוא רק לעתיד לבוא. כפי שרש"י אומר בד"ה: "**למשמרת**, כמו שפשע העגל שמור לדורות לפורענות, שאין לך פקודה שאין בה מפקודת העגל שנאמר⁴:

סיום ספר טהרה!

א. בנוסף למ"ש בגליון הקודם (מס' 398) ע"ד הקשר בין הלכות מחוסרי כפרה לפרשת חוקת; שענין מחוסרי כפרה והקרבת שמיאים לכפרה באים יחד ואחרי שעשו תשובה כמו שאומרים חז"ל: "השב מידעונו" כי דווקא אז מועיל הקרבן וענין פרשת חוקת שזו הטהרה מהטומאה הכי חמורה ומסביר הרמב"ם בסוף הלכות מקוואות וסיום ספר **טהרה** שענין הטהרה היא לטהר ולנקות עצמו מעצות הרעות ומחשבות האון וביטל עצמו (טבילה אותיות הביטל) במי הדעת-טהור. [וגם בפרשת קרח המברכת את פרשת חוקת (שבה למדו את רוב הלכות שגגות, שסיימו פרשת קרח שגם קרבנות השגגות) החטאות והאשמות באים אחרי שעשה תשובה, ובפרשת קרח לומדים על התשובה שעשו בני קרח ועל כך שמקום גבוה נתבצר להם בגיהנום ולא מתו שזוהי תשובה על החטא החמור והנורא של מחלוקת].

ובפרשת חוקת מדובר על הטהרה מהטומאה הכי חמורה – טומאת מת שברוחניות הכוונה בהתנתקות המוחלטת מהחיים הרוחניים². ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים" ועד כדי שנתכרכמו פניו של משה שאמר לו הקב"ה את דין טומאת מת ואמר איך תהי' טהרתו ועי"י דיני הפרה אדומה נתרצה משה ושמח שיש לו טהרה. וברוחניות היינו התשובה מהניתוק הרוחני והדבקות בה' "ונתן עליו מים חיים" שחוזרים למי התשובה וההתנתקות מהרע והדברים השליליים.

ובנוסף להנ"ל יש עוד קשר בולט ומפורש לפרשת פרה אדומה עם ענין **התשובה והכפרה** כי שם ההלכות הם הלכות מחוסרי כפרה.

³ תשא לב, כ.
⁴ תשא לב, לד.

¹ שבועות כו, ב.
² ואתחנן ד, ד.

ומכאן, שאל יאמר האדם שעליו להקפיד רק על עיקרי דיני צניעות וכו' אך בפרט קטן וקל אין הכרח כל כך לדקדק, אלא עליו לדעת שגם פרט קטן בעניני צניעות ענין עיקרי הוא, עד שבכוחו לפעול הפיכת ענין בלתי רצוי לטוב.

ועדיין יש מקום ליצר לומר לאדם, שההקפדה גם על הפרטים הקלים צריכה להיות רק כאשר מדובר על הנהגה **קבועה**, אבל כאשר מדובר על הנהגה עראית אין הכרח לדקדק כל כך.

ועל זה באה ההוראה "מה טובו **אהליך**", שאפילו בנוגע ל"אהל עראי" יש להקפיד ביותר ולהיזהר גם על הפרטים הקלים.

(ע"פ לקוטי שיחות חיי"ג עמ' 83 ואילך)

...

...

ספר טהרה – א'

מחזור ל"ד (גימטריא "גא"ל ישראל!) || שנה ל"א – ר"ת "לכתחילה אריבער!"

סיום הלכות טומאת מת והתחלת הלכות פרה אדומה ביום השבת קודש פרשת בלק י"ז בתמוז "כיון דאידחי אידחי" ה'תשע"ה || ה' תהי' שנת המשיח עלין

הפיכת הטומאה לטהרה

א. את הלכות טומאת מת וכל ספר טהרה התחילו בערשי"ק פרשת חוקת וממשיכים במשך כל ימי פרשת בלק ומסיימים בשבת קודש פרשת בלק שבה מתחילים את ה' פרה אדומה וגם בענין זה רואים קשר **מפורש ובלוט** להלכות אלו;

התוכן של הלכות טומאת מת וספר טהרה הוא התוכן של הפרשה הראשונה בפרשת חוקת ענין טומאת מת וטהרת הפרה והרמב"ם הרי קורא לספר "טהרה"; היינו שלא שמים לב ומדגישים את ענין הטומאה אלא את התיקון והטהרה והפיכת הטומאה לטהרה שזהו כל מטרת הספר וההלכות – הפיכת הרע לטוב והטומאה לטהרה שזהו ענין עיקרי שכלול בשם הפרשה **חוקת התורה** שזהו מטרת תורתנו הקדושה להפוך את כל הענינים השליליים ועניני הרע לטוב וקדושה וטהרה.

וזהו ההמשך של תחילת ספר טהרה לסיום ספר הקרבנות הלכות "תמורה" כמ"ש בגליון הקודם דברי כ"ק אד"ש מה"מ שהתוכן החיובי בתמורה הוא המרת העולם ועניניו מהחול אל הקודש ומן הטומאה לטהרה ומן החושך לאור.

התעוררות בענין צניעות

א. דובר בחריפות על נושא הצניעות בשכונה ואמר שזה דבר **מסוכן מאוד** (ומישהו יכול חייו למות מזה רח"ל..). ולא יודעים את גודל החומרה ואמר שהבעי' היא שלא עושים את זה בשביל להכעיס אלא מחוסר ידיעה ואמר שילך בקרוב לדבר עם רבני השכונה בנושא ושוחח על כך עם הרב גורארי' והדגיש שאסור להשאיר את המצב כמו שהוא וכן דרש והפציר שישגיגו לו את נאום הרב אשכנזי בכפר חב"ד שמדבר על גודל ענין הצניעות והכי מפליא בענין שעצרנו ועסקנו בהלכות של ספר טהרה, הלכות טומאת מת והדברים מדברים בעד עצמם.

בקשר עם ענין הצניעות, אנו מביאים את דברי כ"ק אד"ש מה"מ:

על הפסוק "מה טובו אהליך יעקב" (כד, ה) כתב רש"י "על שראה פתחיהם שאינן מכוונין זה מול זה".

ומזה יש ללמוד עד היכן נוגעת ההקפדה על עניני צניעות:

הענין ש"פתחיהם אינן מכוונין זה מול זה" הוא רק פרט בדיני צניעות ולא מעיקרי דינים אלו, שהרי כל ענין הוא רק "שלא יציץ לתוך אוהל חבירו" (רש"י לעיל כד, ב). ומכל מקום גם הקפדה על פרט זה בכחה לפעול שאפילו בלעם הרשע "עלה בלבו שלא לקללם" (רש"י שם).

קלויזענבורג בליובאוויטש

סקירה מיוחדת אודות הקשר המיוחד בין כ"ק אדמו"ר צאנז – קלויזענבורג וצוק"ל לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הקדמת המו"ל: בשבועות האחרונים כתב הרב ראפ ע"ה, סדרת פרקים אודות הקשר המיוחד של חסידות צאנז-קלויזענבורג עם ליובאוויטש בכלל ועם האדמו"ר מצאנז-קלויזענבורג וצוק"ל בפרט. בשבוע שעבר סיים הרב ע"ה את הפרק בכך שבשבוע זה ימשיך ויסיים את הסיפור.

ביום ראשון האחרון ("א תמוז תשע"ה), בשעת הצהריים, ביקש הרב ראפ מהת' האחראי על הכנת החומר לדפוס שיעבור על הפרק האחרון שכתב בכתב-ידו ע"מ שיבדוק אם התוכן מובן, (הוא כתב זאת כאשר היה עייף ורצה לברר אם התוכן מובן). לאחר שסיים הת' לעבור על החומר, ביקש אם יוכל לקחת את הדף בשביל להכינו לדפוס, ביקשו הרב להמתין עד למחרת מכיוון שעוד לא סיים, ורצונו להוסיף עוד עניין הקשור לסיפור.

בשעת הערב, פנה א' התמימים לרב, בבקשה שמאחר והרב כתב בגליונות האחרונים על הרבי מקלויזענבורג, והוא מוציא כעת ספר שבין השאר עוסק בקשר של גדולי ישראל לכ"ק אד"ש מה"מ, מבקש אם יוכל לתת לו את חומר הנ"ל.

נענה הרב בשמחה, והוציא מתוך כיסו, את הגליונות האחרונים של "תקוות מנחם", למרות טענת הת' שהוא יכול לחכות עד שלרב יהיה גליונות מיותרים.

לאחר שהת' הודה ופנה ללכת לדרכו, קרא לו הרב ע"ה ואמר שהשבוע הולך להיות המשך מיוחד לעניין. ושהוא מבקש וישמח מאוד שיקרא השבוע את ההמשך, הרב חזר על דבריו פעמיים, לאחר-מכן המשיך לדבר עם הרב על איזה עניין מסויים, ונפרדו לשלום.

לאחר פטירתו הטראגית והפתאומית של הרב ע"ה, הבין הת' את חשיבות העניין, ולאחר מאמצים מרובים הצליח לאתר את חבילת הדפים שהחזיק הרב בכיסו בשעת התאונה, והדף היחידי שמצא [לקראת סיום הכנת הגליון נמצאו שאר הדפים ב"ה] היה אותו פתק שכתב על הרבי מקלויזענבורג, ומאוד ביקש שיקרא אותו ב"תקוות מנחם" של השבוע.

ע"כ בעידוד רבני השכונה וע"פ בקשת המשפחה הננו מוצאים-לאור מחדש את הסקירה המיוחדת עם הפרק החדש (שלצערנו הרב, לא הספיק הרב לסיימו לגמרי). והננו מקווים שעוד לפני סיום ימי השבעה נזכה ל"הקיצו ורננו שוכני עפר" בהתגלות כ"ק אד"ש מה"מ תיכף ומיד ממש!

פרק א' – קידוש שם ליובאוויטש!

כהקדמה נביא את מה שכתב בגליון 396 אודות הסיפור שאירע להרב ע"ה עם העסקן הראשי של חסידות צאנז-קלויזענבורג, שהייתה למעשה הפגישה הראשונה שלהם.

בא' החורפים בתחילת שנות הממ"ם השתתפתי בכנס רבנים של "איגוד הרבנים" (בנשיאות הרב אברהם ע"ה העכט) ולאחרי הכנס

כשהלכתי לפרוודור לקחת את מעיל החורף שלי שהיה תלוי על אי המתלים, הבחנתי שרב חשוב וזקן לובש (בטעות) את מעילי, וכשניגשתי לומר שהמעיל שלי, אמר יחד עם הרה"ח בנימין שיחי וויליגער (העסקן הראשי של חסידות קלויזענבורג, והיה איש הקשר של הרבי מקלויזענבורג זצוק"ל עם כ"ק אד"ש מה"מ, שבשעת הסיפור ליוה את הרב החשוב הנ"ל) הריז ימין על שמאל ושייך לליובאוויטשער! היינו שעשה קידוש ה' שליובאוויטש מקפידים ומהדרים לכפתר ולסגור ימין על שמאל, גם החליפה וגם מעיל חורף או מעיל גשם וכידוע עד כמה חשוב ענין זה אצל כ"ק אד"ש מה"מ, וזה ה" מהדברים היחידים שהרי העיר לאמרם לתקן אם לבשו החליפה או המעיל שמאל על ימין, שבשאר דברים סמך הרבי ע"כ שיש רבנים משפיעים ומשגיחים ובענין זה העיר בעצמו לאנשים שצריכים לתקן.

פרק ב' – איך קאכט זיך!

במהלך גליון 397 כתב הרב:

בגליון שעבר כתבתי על תחילת היכרותי עם הרה"ג ר' בנימין שיחי וויליגער, עסקן ראשי דחסידי קלויזענבורג ואיש הקשר בין כ"ק הרבי מקלויזענבורג זצוק"ל וכ"ק אד"ש מה"מ (ההיכרות התחילה ע"י שהוחלף מעיל החורף שלי ולבש אותו רב זקן חשוב מבורו פארק והיה קידוש ה' שהמעיל שלי היה ימין על שמאל ואח"כ לקחתי את הרב וויליגער לביתו ברכב של ה"מבצעים").

התכנית הייתה לכתוב את פרטי ה"יחידות" של המשלחת מהרבי מקלויזענבורג אצל כ"ק אד"ש מה"מ, ומסיבות טכניות לא הספקתי אז לכתוב, ונשאר בעז"ה לגליון זה, למרות שלא כוון לכך, ההשגחה פרטית נפלאה! שהשבוע חל יום הסתלקותו של הקלויזענבורגער רבי, שנסתלק בטי' תמוז תשנ"ד.

א. כשעה לפני הגשתי את הרב וויליגער בכנס הרבנים שאורגן ע"י הרב אברהם ע"ה העכט נשיא "איגוד הרבנים" ומזכיר ה"איגוד" הרב שלמה ע"ה איינזר.

בכנס דיבר ונאם הרב וויליגער על ענין מסויים, ואמר: "כמו שאומר הרבי מליובאוויטש שליט"א: "איך קאכט זיך אין דעם!" [=אני מדבר ועוסק בלהט בזה!]. וע"י מילים אלו נודע לי שהי' באותו שבוע ב"יחידות" אצל הרבי.

ב. הרב וויליגער סיפר שהרבי עודדס מאד על פעילות בית הרפואה "לניאדו" וביקש שיקראו בית רפואה או מרכז רפואי (ולא בית חולים ר"ל) והרבי נתן להם צ'ק עם סכום מכובד. [אח"כ סיפר לי, שהרבי לא כתב תאריך על הצ'ק, ואמר שאולי בגלל שהרבי לא רוצה לכתוב תאריך לועזי של הגויים הנוצרים, ואמרתיו לו שכנראה לא מזה חושש הרבי, והראי' שכשהרבי עונה על מכתבים שכתבו לו עם תאריך לועזי, הרבי מציין ומתייחס גם לתאריך הלועזי שכתבו.

ואמרתיו לו שנדמה לי שהסיבה שהרבי לא כתב תאריך על הצ'ק, כדי שתמיד יוכלו לפרעו, שגם אם ישאירו הצ'ק אצלם תקופה ארוכה להראות לאנשים, הוא לא יתיישן ותמיד יוכלו להפקידו בבנק.

ג. היו בציבור החרדי שתי שיטות מה עדיף, אם לא לכתוב את מספר החודש הלועזי, כי הרי "החודש הזה לכם ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה", או שעדיף לא לכתוב ולהזכיר את שם החודש הלועזי, כי הם שמות גויים ושל ע"ז (ובזמנו זה ה" ההבדל בין העיתונים החרדים "המודיע" ו"שערים").

דיוק בדברים!

ד בתחילת שנות הממ"ם היתה משלחת מהרבי מקלויזענבורג זצוק"ל ב"יחידות" אצל כ"ק אד"ש מה"מ, והיתה "יחידות" ארוכה ומעניינת בעניינים הנוגעים לדעת.

במשלחת היו: חתנו של הרבי מקלויזענבורג הרב שלמה שליט"א גאלדמאן, נכדו של הרה"צ ר' שלמה זוילער זצוק"ל. הגבאי הראשי הרה"ח בן-ציון שיחי רייד, והעסקן הראשי ואיש הקשר עם אד"ש,

הרה"ח בנימין שיחי וויליגער [הוא סיפר לי מילה במילה את דברי כ"ק אד"ש מה"מ אליהם, ואמר לי שהרבי התבטא אליו: "איר גיט דאך איבער פונקט! [=אתה הרי מוסר הדברים בדיוק!]].

צריך להתחיל בגשמיזות!

ה. הרבי התחיל ב"יחידות באמרו: " צריכים להתחיל עם גשמיזות, הרבי מו"ח כתב כל פעם קודם בגשמיזות ואח"כ ברוחניות, וואס מאכט דער רבי בגשמיזות?" [=איך מרגיש הרבי בגשמיזות?] (וקרא לו הרבי) והם מסרו דיווח ממצב בריאותו של הרבי מקלויזענבורג (שהי' כבר זקוק לרפואה ולטיפולים).

אח"כ אמר אד"ש מה"מ: "וועגן זיין רוחניות האב איך גאר מוירא צו פרעגן..." (והרים ועשה בידו הק' תנועת הפלאה...) [=ב"קשר לרוחניות שלו אני בכלל מפחד לשאול...!].

אח"כ הם שאלו את כ"ק אד"ש מה"מ לשלמו בשם הרבי מקלויזענבורג (והמענה של אד"ש מרגש ומחייב כל א' מאיתנו כל הזמן) הרבי ענה: "ווען ארום מיר איז גוט, פיל איך גוט..." [=כשמסביבי טוב, אני מרגיש טוב...!]. היינו שחיי הצדיק אינם חיים בשריים, ותלוי בסביבה הטובה [נכמו בשמע"צ תשל"ח בזמן אירוע הלב ביקש הרבי שיחי' מה שיותר שמחה וריקודים סוערים] והנ"ל מחייב אותנו, כי מי סביבו של הרבי? קודם אנחנו, התמימים דכאן ושל כל העולם, ובמובן יותר רחב, כל אנ"ש, ובמעגל היותר רחב כל כלל ישראל, ובאופן היותר רחב כל העולם כולו! היינו, שבריאותו והרגשתו של הרבי תלוי' בנו! וזה מחייב כל א' וא' מהתמימים ואנ"ש!

"איך קאכט זיך אין רש"י!"

ו. אח"כ אמר להם הרבי: "אני שומע שהרבי לומד (ברבים) חומש עם פירש"י (ושבו קרא לו סתם הרבי), אני שמח לשמוע זאת כי גם אני "קאכט זיך אין רש"י!" [=מדבר ועוסק בלהט ברש"י!] ואני שמח לשמוע שיש לי תנא דמסייע לי! כי יש טענות עלי, שבעבר העם לא ראו שכי"כ יאריכו וידייקו בפירש"י, וע"כ הנני שמח שיש לי תנא דמסייע! אולי אתם יכולים לומר לי הסיבה למה התחיל הרבי ללמוד רש"י? (והם לא ידעו לומר, רק לאחר זמן מסרו התשובה).

וכ"ק אד"ש מה"מ המשיך: "חדש אסור מן התורה!" (היינו איסור אכילת התבואה החדשה לפני הקרבת העומר), אבל לפי פתגם ה"חיתם סופר" כל דבר חדש ומודרני פסול מן התורה, "היינו דוקא אם ב"לעומת זה" לא היו חדשות, אבל מכיון שב"לעומת זה" יש כל הזמן חידושים, צריכים "נייע געווער אין קדושה" [=נשק חדש בקדושה!] ללחום בחידושים שיש ב"לעומת זה".

[ולמה דווקא החידוש בלימוד רש"י (פירוש ענה הרבי על כך, בהתוועדות כמה שבועות אחרי זה), וגם המענה של הרבי מקלויזענבורג, ע"כ בעז"ה בגליון הבא].

אד"ש התעניין על הרבי מקלויזענבורג מתי אומר ה"דרשה" בשבת ויו"ט, אם לפני קריאת התורה, או לאחר, והם אמרו שמדבר לפני הקריאה, ושאל אד"ש מה"מ וביקש שישאלו אותו, לכאורה צריך להיות קודם תורה שבכתב ואח"כ תורה שבע"פ [וגם בזה התשובה של הרבי מקלויזענבורג בעז"ה בגליון הבא].

פרק ג' – המשלחת אצל הרבי

וכך כתב בגליון 398:

היות וט' תמוז הוא יארצייט כ"ק הרבי מקלויזענבורג, ובהמשך למ"ש בגליון שעבר (מס' 397) על יחידות המשלחת מהרבי מקלויזענבורג;

א. בחודש מנחם-אב תשל"ח טס כ"ק האדמו"ר מקלויזענבורג זצוק"ל לארץ-הקודש, להבדק אצל הרופא המומחה של ראש הממשלה מר מנחם בגין ז"ל, אם יוכל לצום ביום הכיפורים. הביאו אותו לחדר מיוחד בטערמינאל של "אל-עלי" בשדה התעופה קנדי.

[בשנים הראשונות הרבי הי' נותן לי בחלוקת "כוס של ברכה" במוצאי יום-טוב בקבוק "משקה" והי' אומר "פארן לופט פעלד" (=בעבור שדה האויר) היינו לחלוקה לאנשי שדה התעופה שאני אחראי על ה"מבצעים" שם. ובשנים האחרונות אמר: "פארן שדה התעופה", וי"ל שיש לזה משמעות של תקופה המשיח "ש"דה" – מורה על הכתוב על יעקב "השדה אשר ברכו הוי"ו" ותעופה מורה על הגאולה שבה נאמר על עם ישראל: "הן אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם"].

החדר שנתנו לרבי מקלויזענבורג בטערמינאל של "אל-עלי" הי' בלי חלונות ולא הי' אויר, וכאב לי לראות זאת, כי ראיתי שאינו מרגיש טוב (הוא סבל הרבה במלחמת העולם השני, הנאצים ימ"ש היכו אותו על ראשו. והרבה פעמים הי' מוריד מהראש את מגבעתו בגלל שהיו לו כאבים) החסידים עמדו סביבו וכאב לי שלא הי' לו אויר (כפי שאנו יודעים איך צריכים לכבד רבי, הי' אכפת לי זאת) ואפילו לא רציתי לגשת לתת לו "שלוש עליכם" כי ראיתי שהוא סובל.

עד שרגע א' תפסתי אומץ ונתתי לו שלום, ואמרתי לו (באידיש) "אנו מניחים כאן תפילין עם יהודים!" (אני שם האחראי על ה"מבצעים") ראיתי שהוא ממש פתאום שמח והי' לו נחת וצהיבות פנים משמחה! ואמר לי: "אתם עושים דברים גדולים! ותמשיכו בזה!" (ממש שמחתי שהצלחתי לעשות לו נחת והרגשה טובה).

אמרתי לו: "אנו מצילים רבים מ"קרקפתא דלא מנח תפילין". והוא אמר לי: "לא צריכים להגיע ולחשוב על זה, כל מצוה שיהודי עושה זה דבר גדול..." (זו גישה אחרת מחוגים אחרים שאומרים ומזלזלים מה כבר יפעלו אם יהודי יניח פעם א' תפילין והגישה שלנו שכל מצוה שיהודי מקיים זה דבר גדול ועצום!).

ליויתי אותו עד המטוס, ולפני כניסתו למטוס, אמר לי שוב בפנים צהובות: "אתם עושים דברים גדולים, ותמשיכו בזה!" (ראיתי מה שאמר אד"ש מה"מ: "שעל הרוחניות שלו בכלל מרתק לשאול!" ועשה תנועת הפלאה בידו וגם כאן ברגע שמעם שיהודים מניחים תפילין, נתמלא הרגשה טובה בריאה ושמחה) ובפעמים הבאות כשראה אותי מרחוק בשדה התעופה הוא הנהן לי ועשה תנועת שלום.

כח והשפעת השלוחים

ב. בשנים המאוחרות בחייו כשהי' זקוק לטיפולים רפואיים בכמה מערי השדה, וראה את כח והשפעת פעילות השלוחים של אד"ש מה"מ, הוא קבל מושג והערכה גדולה לעבודת הרבי וחב"ד, הוא ראה שבכל מקום יש פעילות יהודית וכשרות - הבתי חב"ד. והוא בעצמו נהנה מזה מאוכל כשר ומהמקוואות [בעיר יוסטון טעקס, הי' בידדות עם השליח הרה"י שמעון שיחי' לזרוב, ולא הסכים להבדק אצל הרופא המומחה רק אם השליח הרב החב"די (לזרוב) יהיה איתו בחדר].

מצביא גדול!

ג. ידידי הרה"ג הרה"ח אברהם ברוך שיחי' וינקלער שהי' כותב התורות שלו סיפר לי, שהרבי מקלויזענבורג אמר על עצמו ואדמור"ם שההבדל בינם ובין הרבי מליובאוויטש שהוא כמו מצביא גדול ויכול לשלוח חייליו למקומות הכי נידחים ומסוכנים, והם כמו מפקדים קטנים שרק יכולים לשלוח החיילים למשימות קרובות וקטנות, וכן אמר, הרבי כמו מומחה ופרופסור גדול שיכול לקחת סיכונים גדולים, והם כמו פרופסור ורופא קטן שלוקח רק סיכונים קטנים.

מנהג אבותיו בידינו!

ד. בקשר למ"ש בגיליון הקודם שב"יחידות" המשלחת מקלויזענבורג הרבי ביקש לשאול ב' שאלות את הרבי מקלויזענבורג ושימסרו לו את התשובות;

1. הרבי התעניין מתי הרבי מקלויזענבורג דורש תורה לקהל בשבת ויום-טוב, לפני קריאת התורה או אח"כ, הרי צריך להיות קודם תורה שבכתב ואח"כ תורה שבע"פ, ולכן קודם צריכים לקרוא בתורה, והם ניסו לענות שמכיון שכשקורא בתורה הוא קורא עם כל ההתלהבות וכל הכחות, ואחרי קרה"ת לא יהי' לו כח לדבר, והרבי שאלם הרי גם

כשמדבר עושה זאת בהתלהבות וכח, א"כ אחרי זה קשה לקרוא בתורה, וביקשם שישאלו את הרבי וימסרו לו את התשובה.

2. הרבי גם ביקש שימסרו לו את הסיבה שהרבי מקלויזענבורג התחיל ללמוד חומש רש"י עם הקהל (עי' בגליון הקודם מה אמר אד"ש מה"מ ע"ז).

ואחר שעבר זמן והם לא מסרו לרבי התשובה אד"ש ביקש להתקשר לידידי הרה"ג הרה"ח בנימין שיחי' ויליגער שישאלו מהם התשובות, אד"ש אמר לר' בנימין (שהי' איש הקשר בין קלויזענבורג לרבי): "איר גיט דאך איבער פונקט..." ["=אתה הרי מוסר דברים במדויק...!"]

חיילים בפקודה!

ר' בנימין אמר לי אצלנו לא כמו בליובאוויטש, שהחסידים הם רק חיילים בפקודה, שעושים הדברים מיד, הרבי מקלויזענבורג מסר לנו התשובות אבל אנו השתהנו להתקשר, עד שהרבי מליובאוויטש טלפן לבקש התשובות.

1. בקשר לשאלה למה דורש לפני קריאת התורה הרי צריך להיות קודם תורה שבכתב! (כנראה שהאחרונים מדברים ע"ז) ענה כ"ק הרבי מקלויזענבורג:

הוא עושה כך כי מנהג אבותיו בידינו, כך נהגו אבותיו לדורותיהם לדרוש לפני קריאת התורה, ובקשר לשאלה שצ"ל קודם תורה שבכתב, ענה, שלכן הוא מקפיד ע"ז תמיד לפתוח עם פסוק מהמקרא מהתורה שבכתב.

2. ובקשר לשאלה למה לומד פירש"י עם הציבור, ענה הרבי מקלויזענבורג ומסר תשובה וסיבה "טכנית".

פרק ד' – הסיבה של הרבי ללימוד רש"י

כמה שבועות אחרי שהרבי שאל אצל חברי המשלחת מקלויזענבורג אם הם יודעים הסיבה למה הרבי מקלויזענבורג התחיל ללמוד עם הקהל חומש עם רש"י, [הרבי אמר: "חדש אסור מן התורה" (ולפי פירוש החתם-סופר שכל דבר חדש ומודרני אסור ופסול) אבל, אומר הרבי, שהיינו דווקא אם בלעומי לא היו חידושים אבל מכיון שבלעומת זה יש כל הזמן חידושים צריכים **נשק חדש** בקדושה כדי ללחום בחידושי עוה"ז אבל כ"ז לא מסביר עדיין למה החידוש הוא דווקא עם פירש"י על התורה, יתבאר לקמן] "הבליעי" הרבי בשיחה בהתוועדות הסבר למה לומד דווקא רש"י ו"פשוטו של מקרא".

הרבי הסביר מכיוון שעתה הזמן גרמא ומצוה בשעתו להביא את המשיח והגאולה השלימה, ואת הגלות צריכים לרוממם ממטה מטה מעולם העשיה שלשם נפלה השכינה למטה לעולם העשיה ושם שכינתא בגלותא, ומשם צריכים להגביה השכינה מעולם העשיה, ועולם הפשט נמצא בעולם העשיה (כי ד' עולמות כנגד ד' חלקים בתורה – פרד"ס, והפשט – כנגד עולם העשיה, ולכן קאכט מען זיך [=מדברים בהתלהבות ובלהט] שכל דבר יבין איש פשוט [כידוע שבאותן השנים בתחילת ההתוועדויות הרבי הסביר כל דבר בפרטיות ובפשטות עם משלים פשוטים שיובנו גם לאיש פשוט] וגם קאכט מען זיך אין "פשוטו של מקרא" [ועל המילים קאכט זיך, חזר הרב ויליגער שי' בכנס "איגוד הרבנים" שזהו לשונו ודרכו של הרב] ז.א. שכאן גילה הרבי בסוד (אמנם בהבלעה) שפשוטו של מקרא מביא הגאולה לעולם העשיה, שזהו **צו השעה!**

וענין זה דומה (ההמשך לא הגיע לידינו, ויהי רצון שתכתב ומיד נשמע את ההמשך בגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלות מלכנו משיחנו!).

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם
בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש – 770 – בית משיח ולתלמידי התמימים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם